

e) *Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5249; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1382).

f) *Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5287; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1382).

g) *Forslag til Lov om Optræning af Skatter m. m.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5293; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1382).

Sagerne sattes til Forhandling.

H. P. Hansen: Med Fremsættelsen af de foreliggende Lovforslag har Regeringen indfriet sit Løfte om at fremsætte Forslag gaaende ud paa at genopbygge og udbygge den sociale Lovgivning.

Siden Valget i 1929 har Oppositionen gentagne Gange hævdet, at Regeringen har svigtet sine Løfter overfor Vælgerne, bl. a. ogsaa i Spørgsmaalet om den sociale Lovgivning. Nu er det ganske vist noget vanskeligt at faa fat paa, hvad Oppositionen mener. Forud for Valget i 1929 fremdrog saaledes Venstrepressen stærkt en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen gaaende ud paa, at saafremt Socialdemokraterne sammen med det radikale Venstre fik Flertal, kunde man ikke vente, at der vilde blive fremsat Forslag, hvorefter Aldersrenten blev ført tilbage til nøjagtigt samme Stade som før Nedskæringen, og Venstrepressen føjede til: der kan I se, I gamle, hvad det er Socialdemokraterne vil, de lover jer jo ikke noget!

Siden den Tid har man imidlertid sagt, at der er blevet afgivet store Løfter, som Regeringen ikke har indfriet. Da nu de foreliggende Lovforslag blev fremsat, lød det fra Venstrepressen: Ja, disse Forslag gaar ud paa en Forenkling af Administrationen, og det er jo udmærket; men for de Mennesker, der skal nyde godt af de sociale Love, kan det være ligegyldigt, om Lovene er mere eller mindre udviklede, for de skal jo administreres af dem, der sidder i de kommunale Raad.

Dertil maa jeg nu straks sige, at Lovforslagene betyder mere end en Forenkling, de er, som jeg begyndte med at sige,

en Genopbygning og Udbygning af den sociale Lovgivning, og derom vidner da ogsaa de mange stærke Angreb, der er fremkommet paa dem, siden de blev fremsat. En Modstander betegner dem som et Kæmpeskridt videre ad den Bane, man hidtil har været inde paa, og han føjer til, at den Merudgift paa de 20—22 Mill. Kr. egentlig ikke er afskrækkende for ham, nej, det, der gør ham betænkelig og gør ham til Modstander af Forslagene, er det, at man gaar videre efter de Principper, man tidligere har arbejdet efter, og han siger, at Forslagene i Virkeligheden betyder en Revolution paa den sociale Lovgivnings Omraade.

Jeg tror nu, at den store Befolkning, som sætter sig ind i disse Lovforslag og tænker over dem, vil erkende, at det er et stort Arbejde, der er udrettet, og at den vil rette en Tak til Regeringen for Fremsættelsen af dem. Denne Tak vil selvfølgelig i første Række blive ydet til Socialministeren, der her har gjort et overordentligt stort og dygtigt Arbejde; det vil neppe blive taget mig ilde op, naar jeg siger, at det er et Kæmpearbejde, der her er udført af Socialministeren.

Den Ordning, der er stillet Forslag om, er præget af Nutidens humane Syn, og det er øjensynligt, at Socialministeren under sin Udarbejdelse har været besjælet af Ønsket om at skabe en Ordning, der yder Ret og Retfærdighed, en Ordning, der giver Hjælp til de Mennesker, som retmæssigt kan kræve Hjælp, og giver denne Hjælp uden paa nogen Maade at ydmyge de paagældende, men samtidig en Ordning, som tager med haard Haand paa de Mennesker, der selvorskyldt bringer sig i Nød, der bortødsler Hjælpen eller unddrager sig deres Samfundspligter.

Det omhandlede Spørgsmaal er saa vidtspændende, at der ikke vil være Tid til at komme ind paa en historisk Oversigt over den sociale Udvikling, og det vilde for saa vidt ogsaa være overflødigt, som de Medlemmer, der ønsker at gøre sig bekendt hermed, vil have let Adgang dertil gennem et Studium af „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“.

At foretage en udførlig Gennemgang af de ca. 550 Paragraffer, som findes i disse 4 Lovforslag, lader sig selvsagt heller ikke gøre, men det kommer man for saa vidt let ud over, som det jo heller ikke er Hensigten med en Førstebehandling; ved en Førstebehandling er det Meningen, at man taler om Lovforslaget i al Almindelighed, medens den særlige Gennemgang af